

अश्वरी क्षपयत्याशु सिकताशर्करान्विता ॥ गर्भकोष-
परासङ्गो मङ्गलो योनिसंघटितः । हन्यात् स्त्रियं मूढ-
गर्भे यद्योक्ताश्चाप्युद्भवाः ॥ पार्श्वभङ्गाद्भविष्योपातिसार-
पीडितम् । विरिक्तं पूर्यमाणञ्च वर्ज्ययेदुदरार्दितम् ।
यस्तास्यति विसंज्ञश्च येते निपतितोऽपि वा । शीतार्दिबो-
न्तरुणश्च ज्वरेण क्षियते नरः ॥ यो हृष्टरोमा रुक्षाक्षो
हृदि संघातशूलवान् । नित्यं वज्रेण चोच्छेत्तुं तं ज्वरो
हन्ति मानवम् ॥ हिक्काश्वासपिपासार्त्तं मूढं विभ्रान्तलोच-
नम् । सन्ततोच्छ्वासिनं क्षीणं नरं क्षपयति ज्वरः ॥
आविलास्य प्रतास्यन्तं निद्रायुक्तमतीव च । क्षीणशोणित-
सांसञ्च नरं क्षपयति ज्वरः ॥ श्वासशूलपिपासार्त्तं
क्षीणं ज्वरनिपीडितम् । विशेषेण नरं वृद्धमतीसारो
विनाशयेत् ॥ शुक्लाक्षमन्त्रद्वेष्टारमूर्द्ध्वाश्वासनिपीडितम् ।
कृच्छ्रेण बद्ध मेहन्तं यच्छ्वा हन्तीह मानवम् ॥ श्वासशूल-
पिपासामन्त्रद्वेषपन्थिमूढताः । भवन्ति दुर्बलत्वञ्च शुक्ति-
नोऽस्त्युमेधतः ॥ आध्मानं बद्धनिधन्तं हर्दिहिकाटङ्-
न्वितम् । रुजाश्वाससमाविष्टं विद्विधिर्नाशयेन्नरम् ॥ पाण्डु-
दन्तनखो यस्य पाण्डुनेत्रश्च मानवः । पाण्डुसङ्घातदर्शी
च पाण्डुरोगो विनश्यति ॥ लोहितं हर्दयेद्यश्च बद्धशो-
लोहितेक्षणः । रक्तानाञ्च दिशं द्रष्टा रक्तपिप्पी विनश्यति ॥
अवाङ्मुखस्तन्मूखो वा क्षीणसांसबलो नरः । जागरिष्णु-
रसन्देहसन्मादेन विनश्यति ॥ बद्धयोऽपस्वरनन्त प्रक्षीणं
चलितभ्रुवम् । नेत्राभ्याञ्च विकृष्यान्मपस्मारो विनाशयेत् ॥
अवारपार पु० अवारमर्वाक्तीरं पारञ्चोत्तरतीरं च स्त्री यस्य
अर्थश्चाद्याच् । उभयकूलवति समुद्रे ।
अवारपारीण लि० अवारपारे गच्छति+ख । पारगामिनि ।
अवारिका स्त्री नास्ति वारि यत् । धन्याको, तस्य अतिशुष्क
त्वेन जलशून्यत्वात्तथात्वम् ।
अवारित लि० न वारितः । अनिमिद्धे “आमेषु सैन्यैरकरो-
दवारितः” भाषः । [गन्तरि ।
अवारीण लि० अवारं गच्छति ख । नद्यादेरवार्त्तपार
अवार्थ लि० न वार्थः । अवारणीये । “उपद्रवैस्तु ये जुष्टा-
व्याघरो यान्यवार्थताम्” छन्दः ।
अवावट पु० “द्वितीयेन त्वं यः पिता सवर्णायां प्रजायते ।
अवावट इतिख्यातः शूद्रधर्मा स जातितः” छन्दोक्तो कुण्ड-
लोत्सकादौ ।
अवावट् लि० श्लेष्-अपसारणे ड्वनिप् । अपसारके ।
स्त्रियां ङीप् वनीरश्च । अवावरो ।

अवासस् लि० न वासोऽस्य । अवस्तरहिते नग्ने २ बौद्धभेदे च ।
अवासिन् लि० न वसति वस-णिनि न० त० । निवासशील
भिन्ने । स्त्रियां ङीप् ।
अवास्तव न० न वास्तवम् । सत्यभिन्ने मिथ्याभूते ।
अवाह्य लि० न० त० । वोढुमयक्ये ।
अवि पु० अव-इत् । १ स्त्र्यर्थे, २ अर्कदृष्टे ३ मेघे, ४ आगे,
“महान्यपि सन्तानि गोजाविधनधान्यतः” जिनकार्मुक-
वस्तावी पृथक् दद्याद् विशुद्धये” इति च मनुः ५ पर्वते,
दंभूषिककम्बले, ७ प्रमौ च । दलज्जायां स्त्री वा ङीप् ।
सार्थं कन् । अविशब्दार्थे । भावादौ पुरोहिता० यक् ।
आविक्यम् तद्भावादौ न० ।
अविकट पु० अवि+सम्+हे कटच् । १ मेघसंघाते । विकट उच्यः
न० त० । २ उपभिन्ने सौम्ये लि० ।
अविकटोरण पु० अविकटे मेघसंघे देयः उरणः मेघः । नृपाय
शुल्करूपेण देये मेघसंघातमध्ये मेघरूपे करे ।
अविकीट्यन लि० न० त० । स्त्रावाशून्ये “सन्तुष्टाश्च क्षमायुक्ता
भवेयुरविकीट्यनाः” देवीपुरा० ।
अविकल लि० न विकलः व्याकुलः । १ व्याकुलभिन्ने २ अविसं-
वादिनि च “कलमविकलतालं गायकैर्बोधहेतोः”
साधः “अधिकलोऽविसंवादी” मल्लि० ।
अविकार पु० अभावे न० त० । विकाराभावे न० त० ।
विकारशून्ये । विकारश्च परिणामभेदः भावधर्म्मः ।
अविकार्य लि० न विकार्यः । १ विकार्यभिन्ने परिणामिगुणशून्ये
“अविकार्योऽयमुच्यते” गीता । विकार्यञ्च द्वेधा “प्रकृत्यु-
च्छेदमन्मूतं किञ्चित् काष्ठादिभस्मवत् । किञ्चिद्गुणान्तरोत्
पत्त्या सुवर्णादिविकारवत्” इति वाक्यप० उक्तं पाह्यम्
यादृशवस्तुनश्च विकार्यकर्मत्वम् तद्विन्ने २ पदार्थे परात्मनस्तु
तदुभयाभावात् सर्वथाऽविकार्यत्वमेव ।
अविकृत लि० न विकृतः । परिणामिगुणशून्ये ।
अविकृति स्त्री अभावे न० त० । १ विकाराभावे न० त० २ विकार
शून्ये च । “३ सांख्योक्तायां मूलप्रकृतौ स्त्री “मूलप्रकृति
रविकृतिः” सा० का० ।
अविक्रिय लि० नास्ति विक्रिया यस्य । विकारशून्ये ।
अविक्रीत लि० न विक्रीतः । विक्रीतस्याऽपि कालविशेषमध्ये
पुनः प्रत्याकृत्तुं शक्ये द्रव्यभेदे । तत्र कालनियमो यथा “क्रीत्वा
विक्रीय वा किञ्चित् यस्यैहाहुययो भवेत् । सोऽन्तर्देशाहं
तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददीत वा” मनुः । क्रीतानुययकालवत्
द्रव्यविशेषे विक्रयानुययकालविशेषोपाह्यः । “दर्शकपञ्च-